

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
Α ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ε ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τη επιμελεία επιτροπής ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντες.

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Εἰς τὰ σφάλματα, εἰς τὰ ὅποια οἱ Ἕλληνες ὀφεί-
εν τὴν ἀδυναμίαν μας, ὥς νὰ μὴ ᾔσαν προφανῇ καὶ
νὰ ᾔσαν ὀλίγα, προσθέτουσιν ἐνίοτε οἱ ξένοι—καὶ
πιθηκισμοῦ μερικοὶ ἰδιοὶ μας—τὸ ὅτι πολὺ προση-
μεθα καὶ συχνότερον τοῦ δέοντος ὁμιλοῦμεν περὶ
ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων.

Ἀφοῦ ἔτυχε νὰ τοὺς ἔχωμεν, οὔτε τοὺς ἐξελέξαμεν
οὔτε τοὺς υἱοθετήσαμεν, ὅπως ἔπραξαν ἄλλοι, ἅς
χωρηθῇ εἰς ἡμᾶς τὸ σφάλμα νὰ τοὺς μνημονεύω-
μετ' ἀγάπης καὶ εὐλαβείας. Ἀφοῦ δὲ οἱ οὕτω ἐπι-
ώντες ἐκ φιλικοῦ ἐνδιαφέροντος πράττουσι τοῦτο,
λέγουσιν, ἅς ἀκούσωσι παρ' ἡμῶν τοὺς λόγους, δι'
δὲν ἔσπευσαν οἱ Ἕλληνες, πειθόμενοι εἰς τὰς τοιαύ-
εισηγήσεις ν' ἀποκηρύξωσι τοὺς προγόνους των.

Αἱ κληρονομικαὶ περγαμνῆαι δὲν ἔχουσι βέβαια
λὴν ἀξίαν κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν. Ὅπως τὰ
μα οὕτω καὶ τὰ ἔθνη ὑπολογίζονται ἀναλόγως τῆς
ας καὶ τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας διαθέτουσιν αὐτά,
δὲ ἐκείνων, ἅς διέθετον οἱ πρόγονοὶ των· οὐδεὶς
δύναται ν' ἀρνηθῇ εἰς ἓν ἄτομον, ὅπως καὶ εἰς
ἄλλους τὸ δικαίωμα νὰ ὀνειροπολῇ καὶ φιλοδοξῇ καὶ
διώκῃ τὴν πρόοδον καὶ περιωπὴν, εἰς ἣν εἶχον φθάσῃ
πρόγονοί του καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι
εὐλάβεια πρὸς τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων ἀπομακρύ-
τοὺς υἱοὺς ἀπὸ τῆς μιμήσεως καὶ ἀσκήσεως αὐτῶν.
Ἐννοιοῦμεν κάλλιστα ὁπόση ἀπόστασις χωρίζει
εἰς ἀπὸ τοῦ ὕψους, εἰς δ' ἀνῆλθον ἐκεῖνοι καὶ γνωρί-
εν ἐπίσης πόσον ἀνηφορικὸς ὁ δρόμος, πόσον ἀκαν-
της, ὀλισθηρὸς καὶ κουραστικὸς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι
ασμοῦ μᾶλλον ἢ σκωμμάτων ἀξία ἡ ἐπιμονή, μεθ'
πρὸς τὸ ὕψος ἐκεῖνο ἔχομεν ἀτενῶς ἐστραμμένα τὰ
μματα καὶ διευθύνομεν τὸ βῆμα; Καὶ ἐν τῇ μεγα-
ρονι ταύτῃ ἐπιμονῇ δὲν διακρίνουσιν—ἐάνειναι κα-
πίστεως—τὰς ἀφορμὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς δικαιολο-
τῶν πλείστων ἡμῶν παθημάτων;

Οὐδὲ ἀγνοοῦμεν ἐπίσης πόσον εὐτυχεῖς θὰ εἴμεθα
τοῦ πολυτίμου βάρους τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν
κῶν ἡμῶν παραδόσεων. Εὐτυχεῖς κατὰ τὴν ἰδικὴν
ἐκείνην ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τόσα ἔτη τώρα
παθοῦσι νὰ μᾶς ὑποβάλωσιν. Ἀλλὰ τῆς τοιαύτης
καὶ ζήλου εὐτυχίας ἐπρότιμήσαμεν καὶ θὰ προτιμῶ-
πάντοτε τὴν προσήλωσιν πρὸς τοὺς γίγαντας πα-
ας, χωρὶς ἢ πρὸς ἐκείνους σύγκρισις νὰ μᾶς φοβίζῃ
πογοητεύῃ. Διότι πιστεύομεν, καὶ ἡ πίστις ἡμῶν
ἀκλόνητος—ὅτι τὸ αὐτὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ
ἴον ἀνεβίβασεν ἐκείνους εἰς τὴν περιωπὴν, ἣν θαυμάζο-
δύναται διὰ τῆς ἐνασχήσεως τῶν αὐτῶν ἀρετῶν ν'
βιβίαση καὶ ἡμᾶς ἐκεῖ, ὅπου τόσον φοβοῦνται οἱ ἐπι-
λοι καλοθεληταὶ καὶ ἀπρόσκλητοι σύμβουλοί μας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

Λουκᾶ ιη' (10—14)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι
δύο ἀνέβησαν ¹ εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς
Φαρισαῖος ² καὶ ὁ ἕτερος τελώνης ³. ὁ Φαρισαῖος στα-
θεὶς ⁴ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεὸς εὐχαρι-
στῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης·
νηστεύω δις ⁵ τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ ⁶ πάντα ὅσα
κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ⁷ ἑστώς, οὐκ ᾔθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ'
ἔκρυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι ⁸ τῷ ἁμαρτωλῷ λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαι-
ωμένος ⁹ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος ¹⁰· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν
ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀ ν έ β η σ α ν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ, 2) Φ α ρ ι -
σ α ῖ ο ς = ἡ τάξις αὕτη τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τε αὐτῶν
τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἄγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παρα-
βαίνοντες ἐντολὴν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηρεῖται τοῦ νόμου.
3) Τ ε λ ὶ ὡ ν η ς = ἡ τάξις αὕτη ἔργον ἔχουσα τὴν εἰσπραξίν τῶν
φόρων, οὗς ἀκανονίστως ἐπέβαλλεν ἡ Ρωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθεωρεῖτο
διαπράττουσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐξοχὴν ἁμαρτωλὴ καὶ ἐμι-
σεῖτο πολὺ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 4) Σ τ α θ ε ῖ ς ε ἰ ς π ρ ὸ ς α υ τ ὸ ν
= λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. 5) Δ ἰ ς τ ὸ Ὡ Σ α β -
6 ἄ τ ο υ = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον Δευτέραν καὶ
Πέμπτην, νηστείαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. 6) Ἀ π ο δ ε κ α τ ῶ = πλη-
ρῶν τὴν δεκάτην πάντων τῶν εἰσοδημάτων· ἀναφέρει δὲ τὴν νη-
στείαν καὶ τὸν ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντι-
μισθίας. 7) Μ α κ ρ ὸ θ ε ν ἑ σ τ ὶ ς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ
πρὸς τὸ ἱερὸν, συναισθανόμενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδελιό-
τητα. 8) Ἰ λ ἄ σ θ η τ ἰ μ ο ι = ἔλεως, συμπαθὲς γενοῦ μοι, σύγ-
γνωθί μοι. 9) Δ ε δ ἰ κ α ι ω μ έ ν ο ς = δικαίος γενόμενος διὰ τῆς
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. 10) Ἡ ε κ ε ῖ ν ο ς = ἄλλ' οὐχὶ
ἐκεῖνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ *

ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ

* Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Γ' 10—15.

Ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ μᾶς παρουσιάζει φρικτὴν
εἰκόνα ἀπειρῶν, ἀδίκων καὶ ἀδικαιολογητῶν διωγμῶν κατὰ
ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον κανέν κακὸν ποτε οὔτε καν
ἐσκεφθῆσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνέδειξαν ἀρετὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς
καὶ ἐκτάκτους. Πρώτιστον παράδειγμα πρόκειται ἡμῖν ὁ
ἀδικώτερος τῶν θανάτων, ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ ἀνα-
μαρτήτου. Τοῦτο δὲ προβλέπων καὶ προλέγων ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητάς του «ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔχετε». Καὶ ἄλλοτε πάλιν σαφέστερον
ἀπέβαλοῦσιν ἐφ' ὅμους τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν».
Τοῦτο δὲ ἔχει ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ θεὸς Παῦλος, ὅταν λέγῃ

* Χάριν τῆς σειρᾶς ἐτέθη ἡ ἐρμηνεία τῆς Κυριακῆς Τελώνου καὶ
Φαρισαίου ἀντὶ τῆς περικοπῆς τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

τρόπως ἡ νέα γενεὰ αὕτη δηλητηριάζεται καθ' ἡμῶν πρὶν ἀκόμη μάθῃ νὰ σκέπτεται καὶ κρίνῃ, θηλάζει τρόπον τινὰ μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος τὴν καταφρόνησιν καὶ τὸ μῖσος καθ' ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις ἐπῆλθον εἰς τὸν νοῦν μου, ὅτε πρό τιнос ἔλαβον εἰς χεῖρας Γεωγραφίαν τινὰ γαλλιστὶ συντεταγμένην, φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν :

« Ἡ γῆ μετὰ εἰκόνων, παγκόσμιος γεωγραφία, ὑπὸ ἔψιν φυσικὴν, ἐθνογραφικὴν, πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν τῶν πέντε ἡπείρων, συνταχθεῖσα ὑπὸ ὁμάδος καθηγητῶν. ἔκδοσις ἐβδόμη· ἐν Παρισίοις 1907 ».

Τὸ βιβλίον εἶναι, καθ' ἃ εἶπομεν, διδακτικὸν καὶ δὴ ἔχουσιν αὐτὸ ἀνὰ χεῖρας πάμπολλοι μαθηταὶ πανταχοῦ ὅπου εἶναι ἰδρυμένα Γαλλικὰ σχολεῖα ὑπὸ Γάλλων κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, ἕως δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ. Μετὰ πόσης δὲ ἀκριβείας εἶναι συντεταγμένον, ἀρκοῦσι, νομίζω, τὰ ἀκόλουθα, ἀφορῶντα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς : Πειραιεύς, 50,000 κάτοικοι, ἐξάγονται κουκούλλια (ἄλλο τίποτε !) Βῶλος, πέντε χιλιάδες κάτοικοι (μόνον πέντε !) Ἐκ Κορίνθου καὶ Πατρῶν ἐξάγονται σταφίδες καὶ οἶνοι Μαλβάζιοι. Ἡ Ἑλλάς παράγει... καὶ μάρμαρα τῆς Πάρου (τῆς Πεντέλης οὐχί !). Εἰς τὰς Κυκλάδας ἀναφέρεται ἡ Ἀντίπαρος, ἀλλ' οὐχί καὶ ἡ Πάρος. Ἐν τῷ νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας μνημονεύεται ἡ Ναύπακτος, τὸ Ἀκτιον καὶ ἡ Λεβάδεια. Πρωτεύουσά τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος λέγει τὸ Ζεῖτούνι, τὸ ὅποῖον σήμερον μόνον οἱ γέροντες γινώσκουσι καθὼς καὶ τὸ Βραχώρι ἀντὶ τοῦ Ἀγρινίου. Ἡ Γαλλία εἰσάγει εἰς τὴν Ἑλλάδα... καὶ ζάχαριν ! (ἐγὼ ἐνόμιζον ὅτι ἡ Αὐστρία εἰσάγει αὐτὴν) κλπ. κλπ.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἀπρηχαιωμένα καὶ πλημμελῆ δύναται τις ν' ἀποδώσῃ εἰς ἐπιπολαιότητα καὶ νὰ κρίνῃ συγγνώρῃ τὰ ἐπόμενα, ὅσα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς σελ. 342 καὶ 344 ; Αὐτόθι ἀναγινώσκονται τὰ κομψὰ τάδε : Ἡ ἐκπαίδευσις ἀπολείπεται σήμερον σφόδρα παρὰ τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ἄλλοτε ἦτο ὁ μάλιστα πεφωτισμένος τοῦ κόσμου. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ζωηροί, εὐφρεῖς, γενναῖοι· ἀλλὰ φέγονται ἐπὶ ἀπληστία καὶ κακῇ πίστει. Εἶναι ἐξαίρετοι ναυτικοὶ καὶ ἔμποροι, ἀλλὰ τρέπονται προθύμως εἰς τὴν πειρατείαν καὶ τὴν ληστείαν. Ἡ βιομηχανία εἶναι σχεδὸν μὴδὲν, καὶ ἡ καλλιέργια τῆς γῆς σφόδρα παρημελημένη. Τὸ ἐμπόριον, μὴδὲν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὅπου εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ληστείαν, ἀκμάζει ἐν τοῖς παραλίοις...

Εἶναι ἀληθὴ ταῦτα ; ἢ δὲν διαφθεύρουσιν οἱ Γάλλοι οὗτοι τὰς ψυχὰς τῶν νέων καὶ δὲν διδάσκουσιν αὐτοὺς νὰ καταβάνοντες περὶ τῶν Βουλγάρων δὲν ἐπιχειροῦσιν οὐδὲν χαρὰ κτηρισμὸν αὐτῶν.

Ἐν σελ. 332 παρατίθεται χωρίον τοῦ διασήμεου γεωγράφου Ρεκλύ, ὅστις ἀφοῦ περιέγραψε διεξοδικῶς τὴν γυμνότητα τῶν ὁρέων, τὴν ὀργάν τῶν χειμάρρων καὶ λοιπὰ κακὰ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, προσέθηκε τάδε : Συγγραφεὺς τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων εἶπεν ὅτι : « Ἡ Ἑλλάς τῶν ἡμερῶν ἡμῶν δὲν εἶναι εἰμὴ ὁ σκελετὸς τῆς ἁλλοτε Ἑλλάδος ». Καὶ τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ρεκλύ καθὼς καὶ τὸ οὐκ ὀνομασθέντος συγγραφέως (μὴ τοῦ διαβοήτου Ἀμποῦ ;) παραθέτουσιν οἱ Γάλλοι οὗτοι χάριν τῶν διδασκομένων τὴν γεωγραφίαν νέων !

Ἐὰν δὲ τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τότε, ὅτι τοῦτο μὲν πανταχοῦ ἀποκαλούμεθα σχισματικοί, τοῦτο δὲ τοῦ παραδόξου

* La terre illustrée, Géographie Universelle physique, ethnographique, politique et économique des cinq parties du monde par une réunion de professeurs, septième édition... Paris, Vue Ch. Poussielgue, librairie, rue Cassette, 13....1907).

τούτου βιβλίου οὐδεὶς ὀνομάζεται, ὡς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ εἰδομένου, συγγραφεὺς, ἀλλ' ἀπλῶς λέγεται ὑπὸ καθηγητῶν, τότε ἔρχεται εἰς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τοῦτο τάχῃ ὑπὸ τῆς προπαγάνδας, δηλ. ὑπ' ἀνθρώπων λέγονται λάτρες καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ εἶναι προωρισμένοι κυρίως διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς Γαλλίας αὐτῶν. Ἀλλὰ τότε ἐρωτᾶται, τί ἀφῆκαν οἱ ἀνθρώποι εἰς τοὺς φανατικούς Χοντζᾶδες τοῦ Ἰσλάμ νὰ καὶ περισσότερον ; Ἀμφότεροι τὴν καταφρόνησιν καὶ τὸ κατὰ τῶν ἀλλοδόξων διδάσκουσιν· εἶναι μάλιστα οἱ μὲν Χριστιανοὶ οὗτοι χειρότεροι τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μωῦς διότι οἱ μὲν Χοντζᾶδες διδάσκουσι ταῦτα συμφώνως πρὸς παραγγέλματα τοῦ οὐδένα ἀλλοδόξου ἀνεχομένου Κόρη, οἱ δὲ παρὰ τὰ διδάγματα τοῦ πρὸς πάντας ἀνθρώπων πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς συνιστῶντος τὴν ἀγάπην Βασιλέως, καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι κατὰ πᾶσαν λειτουργίαν αὐτῶν τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, ἀλλ' οὐκ οὐδένα διδάσκουσι τὸ μῖσος καὶ τὴν καταφρόνησιν κατὰ παντὶ Ἕλλην. Ἑθνους !

Καὶ τώρα ἐπ' ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ ἐκφρασμένην ἀπορίαν : τίς εἶναι ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης καταδρομῆς Ἑσπερίων τούτων ἐναντίον ἡμῶν ; Ἀρὰ γε εἶναι μὴ νικὸς φανατισμὸς ; ἀλλὰ τότε ἐπιτρέπεται εἰς Γάλλους ἐξακολουθῶσι νὰ καλλιεργῶσι καὶ ὑποστηρίζωσιν ἀκόμη καὶ σήμερον : Εἶναι πολιτικοὶ ἐπιδιώκοντες πάλιν τὴν διαίρεσιν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ζώντων Ἕλλήνων ; Εἶναι ἄλλος τις λόγος ἀγνωστος καὶ ἀκατανοήτος εἰς ἐμέ ; Ἄς εἴπῃ καὶ ἄλλος.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν ὅτι ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους σιμότης εἶναι μοιραῖως συνώνυμος πρὸς τὴν ὀπισθομαρσίαν.

Ἰω. Βαλαωρίτης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν « Πατρίων ».

- Ο κ. Ὁθων Σταθάτος ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ ὑπὲρ τῶν « Πατρίων » δρ. 100.
- Ο κ. Ἰ. Μαυροκορδάτος (Χίου) δρ. 3.
- Ο κ. Χρ. Κοσμᾶς δρ. 3.
- Ο κ. Σίμος Μπαλάνος δρ. 5.
- Ο κ. Ἀλ. Κονταράτος δρ. 10.
- Ο κ. Ν. Πίστης (Καίρου) δρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Β. Περίαι. Τούτο μὲν διότι ἡ κατανόησις τῶν λεομάτων, ἅτινα ἐπιφέρουσι τὰ « Πάτρια » δὲν εἶναι εὐκόλως ὅλους, τοῦτο δὲ διότι καὶ ἡμεῖς ἐκ συστήματος, αὐστηρῶς μελετηθὲν συμφέρον τοῦ σκοποῦ. Ζ. Ζ. Γαλαξίου. Βερολίνον. Ε. Π. Λαύριον. Χρ. Σ. Σπέντσα. Ερμούπολιν. Δ. Δ. Λεχαίναν. Ἀντ. Π. Μαρσίον. Ἀνδρ. Β. Χαννίαν. Στ. Κ. Πορτ-Σάιτ. Τογκένον. Δημ. Α. Ἀργαλαστήν. Ζητήσαντες ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως ὅτι μόνον τὰ τοῦ τρ. « Πατρίων » φύλλα εἶναι εὐκόλως ἀναπληροῦνται. Α. Ζ. Π. οὐ π. ο. λ. τ. ο. ὅτι τὸ πράγμα ἐν εὐχαρίστως. — Γ. Σ. Παρ' ἡμῶν. — Β. Ν. Πάτρας. Ἀπαντῶμεν ἀνωτέρω, καὶ ἐθνικῶς, ἀποπονθᾶς διψῆς κηρύγματος, ὁρμητικῶς φηλαίου δι' ἐξοικονομήσεων χάριν μέλλοντος, τὸ ὅποῖον πάλιν θὰ θερίσῃ πᾶσαν σπορὴν τοῦ ἐνεστώτος. Εἴτε καλὴν εἴτε